

დანიელის წიგნი — ას სამოცდათორმეტი

ფატიმას ჩრდილი: კათოლიკური ეკლესიის წინასწარმეტყველურ ხილვებს მიღმა არსებული სატანური გავლენის გამოაშკარავება

Jeff Pippenger

2024-04-02

ფატიმას წინასწარმეტყველება სატანის მოსამზადებელი საქმიანობა იყო, რათა კათოლიკური ეკლესია მოემზადებინა მისთვის თავისი ორგანიზაციის გადასაცემად, როცა იგი ქრისტეს განასახიერებს; ვინაიდან ეს არის „სატანის ძალის შედეგები — მისი ძალისხმევის ძეგლი, რომ ტახტზე დაჯდეს და დედამიწას თავისი ნებით განაგებდეს.“ ისინი, ვინც ვერ მიიღებენ სარგებელს წინასწარმეტყველური მოწმობიდან, რომელიც ფატიმას როლს კათოლიციზმის მიმართულების მიცემაში ამოიცნობს, იმის გამო, რომ არ სურთ ირწმუნონ სატანის უნარი სასწაულების მოხდენისა, საკუთარ თავს ამზადებენ მოსატყუებლად. ფატიმას წინასწარმეტყველება ეხებოდა კათოლიციზმის შიდა ბრძოლას და კათოლიციზმის ომს ათეიზმის წინააღმდეგ.

კათოლიციზმის ომი ათეიზმთან დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის საგანია. ამ ბრძოლის ილუსტრაცია დაიწყო 1798 წელს, ორმოცე მუხლში. იგი დაიწყო იმ ბრძოლით, რომელშიც ნაპოლეონმა, სამხრეთის მეფემ, 1798 წელს პაპი ტყვედ წაიყვანა, ხოლო მუხლში მოცემული მოწმობა შემდეგ სრულდება იმით, რომ ჩრდილოეთის მეფე 1989 წელს სამხრეთის მეფეს sweeping away. ამ ისტორიის ფარგლებში (1798-დან 1989 წლამდე), ეს ორი მოწინააღმდეგე 1917 და 1918 წლებში თითოეული აღნიშნულია წინასწარმეტყველური სიმბოლიზმით, რომელიც მათ ორივე მოწმობას ერთმანეთთან აკავშირებს, და ამავე დროს მუხლის საერთო თემას ინარჩუნებს. ფატიმის წინასწარმეტყველება უეჭველად სატანური წინასწარმეტყველებაა, მაგრამ იგი ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის საგანია და, ამიტომ, ისეთ ისტორიას წარმოადგენს, რომელიც სწორად უნდა იქნეს გაგებული.

„ამ ჟამს სულისთვის ერთადერთი უსაფრთხოება ის არის, რომ ყოველ ნაბიჯზე იკითხოვ: რას ეუბნება უფალი თავის მსახურს? უფლის სიტყვა უკუნიმამდე მტკიცეა. ბიბლია უნდა იყოს ჩვენი სახელმძღვანელო, და იმის ნაცვლად, რომ ადამიანთა სიბრძნეს მივმართავდეთ და სასრულო მოკვდავთა მტკიცებებს ღვთიურ ჭეშმარიტებად ვიღებდეთ, უნდა ვიკვლევდეთ წინასწარმეტყველების უტყუარ სიტყვას. ღმერთმა ილაპარაკა, და მისი სიტყვა სანდოა, და ჩვენი რწმენა უნდა დავაფუძნოთ „ასე ამბობს უფალი“-ზე. ღმერთს სურს, რომ ვსწავლობდეთ ჩვენს ირგვლივ მიმდინარე მოვლენებს და მათ მის სიტყვაში მოცემულ წინასწარმეტყველებებს ვადარებდეთ, რათა გავიგოთ, რომ უკანასკნელ დღეებში ვცხოვრობთ. ჩვენ გვსურს ჩვენი ბიბლიები, და გვსურს ვიცოდეთ, რა წერია მასში. წინასწარმეტყველების გულმოდგინე მკვლევარი დაჯილდოვდება ჭეშმარიტების ნათელი გამოცხადებებით, რადგან იესომ თქვა: „შენი სიტყვა ჭეშმარიტებაა.““ Signs of the Times, October 1, 1894.

მესამე პროქსი-ომში, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე, წარმოდგენილია ის ძალა, რომელიც თავს აღამაღლებს ხილვის დასამყარებლად. ეს მუხლი აღსრულდა ძვ. წ. 200 წელს, როდესაც „რომაელები ჩაერივნენ ეგვიპტის ახალგაზრდა მეფის დასაცავად“ და „განიზრახეს, რომ იგი დაცული ყოფილიყო ანტიოქესა და ფილიპეს მიერ განზრახული დაღუპვისაგან.“ ეს მუხლი და ძვ. წ. 200 წლის ისტორია მიუთითებს, რომ კვირის კანონის უშუალოდ წინ, დასუსტებული პუტინის შემცვლელის დაცვის საფუძვლით, იმ ჟამს, როდესაც შეერთებულმა შტატებმა და გაერთიანებულმა ერებმა (სელევკოსი და მაკედონიის ფილიპე) გადაწყვიტეს რუსეთის ტერიტორიების მითვისება და მათი ორმხრივი სარგებლისათვის გაყოფა, პაპის რომი (ტვიროსის მეძავი) დაიწყებს თავისი მუსიკის დაკვრას, რადგან იგი იწყებს გამოსვლას, რათა იმრუშოს დედამიწის მეფეებთან.

533 წელი, და იუსტინიანეს დადგენილება მაშინ კვლავ განმეორდება, როგორც წინასწარმეტყველურად არის წარმოდგენილი გამოცხადების მეცამეტე თავში, მეორე მუხლში, სადაც აღნიშნულია, რომ გველეშაპი (წარმართული რომი) პაპობას სამ რამეს მისცემდა.

და მხეცი, რომელიც მე ვიხილე, ჰგავდა ჯიქს, და მისი ფეხები იყო როგორც დათვის ფეხები, და მისი პირი როგორც ლომის პირი; და ურჩხულმა მისცა მას თავისი ძალა, თავისი ტახტი და დიდი ხელმწიფება. გამოცხადება 13:2.

წარმართული რომის გველეშაპმა თავისი „საყდარი“ (ქალაქი რომი) 330 წელს პაპობას გადასცა, როდესაც კონსტანტინემ თავისი დედაქალაქი კონსტანტინოპოლში გადაიტანა. კლოვისმა თავისი სამხედრო „ძალა“ 496 წლიდან პაპობას მისცა, ხოლო 533 წელს იუსტინიანემ სამოქალაქო „ხელმწიფება“ პაპობას უბოძა. ხუთი წლის შემდეგ წარმართულმა რომმა პაპობა ტახტზე დასვა, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე, ოცდამეთერთმეტე და ორმოცდამეერთე მუხლებში. როდესაც შეერთებული შტატები მესამე პროქსი ომს მოიგებს, პაპობას დამარცხებული ეყოლება რუსეთის კომუნისტური ძალა, რომელიც ფატიმის წინასწარმეტყველების საგანია. პროქსი ომები ჭეშმარიტების ხელწერას ატარებს, რადგან სამივე ბრძოლა პაპის პროქსი არმიის მიერ სრულდება.

პაპის პირველი და უკანასკნელი მარიონეტული არმია არის შეერთებული შტატები (განდგომილი პროტესტანტიზმი). შუა მარიონეტული არმია არის უკრაინის ნაციისტები, რომლებიც ასევე იყვნენ კათოლიკური მარიონეტული არმია კომუნისტური რუსეთის წინააღმდეგ მეორე მსოფლიო ომში. არსებობს სამი მსოფლიო ომი და არსებობს სამი მარიონეტული ომი. როგორც მსოფლიო ომების, ისე მარიონეტული ომების მეორე ომი იყო ნაციზმი. უკრაინაში მიმდინარე ამჟამინდელი ომი არის სასაზღვრო ომი, რომელმაც პირველად აღასრულა მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლები რაფიას ბრძოლაში. უკრაინაში ომი ახლა სრულდება მესამე ვაის მეორე ისლამური დარტყმის ჟამს, თუმცა ისლამი ამ კონკრეტულ ომში ჩართული არ არის.

პირველი დარტყმა მიმართული იყო სულიერი დიდებული ქვეყნის წინააღმდეგ 2001 წლის 11 სექტემბერს, ხოლო სამი დარტყმიდან უკანასკნელი კვირის კანონის დროს ხდება და კვლავ სულიერი დიდებული ქვეყნის წინააღმდეგ არის მიმართული. მესამე ვაის ისლამის სამი დარტყმიდან მეორე მიმართული იყო პირდაპირი, ძველი დიდებული ქვეყნის წინააღმდეგ 2023 წლის 7 ოქტომბერს. ეს ომი მიმდინარეობს იმავე არეალში, სადაც პტოლემემ გამარჯვება მოიპოვა რაფიის ბრძოლაში. იესომ განაცხადა, რომ უკანასკნელ დღეებში იქნებოდა ომები და ომების ხმები.

იესოს მიერ მოხსენიებული ომები ხდება იმ ისტორიის განმავლობაში, როდესაც ყოველი ხილვის შედეგი სრულდება, და ეს ფაქტი ეზეკიელმა აღწერა. ამ ისტორიაში წარმოდგენილია ისლამის მესამე ვაების მოსვლა, მარიონეტული ომების მეორე და მესამე ბრძოლა, ამერიკის სამოქალაქო ომის განმეორება, ამერიკის რევოლუციური ომის განმეორება. ეს ომები სრულდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ისტორიის განმავლობაში, და მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს უფალი აღამაღლებს თავის ლაშქარს, როგორც დროშას, როდესაც იწყება საბოლოო, მესამე მსოფლიო ომი და როდესაც მესამე ვაების ისლამი აძლიერებს ერების განრისხებას.

და გაიგონებთ ომებსა და ომების ხმებს; იხილეთ, ნუ შეძრწუნდებით, რადგან ყოველივე ეს უნდა მოხდეს, მაგრამ დასასრული ჯერ კიდევ არ არის. რადგან აღდგება ერი ერის წინააღმდეგ და სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ; და იქნება შიმშილობანი, ჟამიანობანი და მიწისძვრანი სხვადასხვა ადგილას. ყოველივე ეს საღმრთოთა დასაწყისია. მათე 24:6–8.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს ღვთის ხალხის ორი კლასი განისაზღვრება მათი დანახვისა და სმენის უნარით.

ამიტომ ველაპარაკები მათ იგავებით, რადგან ხედავენ და ვერ ხედავენ, ისმენენ და ვერ ისმენენ, არც ესმით. და მათზე სრულდება ესაიას წინასწარმეტყველება, რომელიც ამბობს: სმენით მოისმენთ და ვერ გაიგებთ; ხილვით იხილავთ და ვერ შეიცნობთ. რადგან გასქელდა ამ ხალხის გული, და ყურებით მძიმედ ისმენენ, და თვალები დახუჭეს, რათა ოდესმე არ იხილონ თვალებით, და ყურებით არ მოისმინონ, და გულით არ გაიგონ, და არ მოიქცნენ, და არ განკურნონ ისინი. ხოლო ნეტარ არიან თქვენი თვალები, რადგან ხედავენ; და თქვენი ყურები, რადგან ისმენენ. მათე 13:13–16.

იმ დროის მონაკვეთში, რომელიც დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, იესომ თქვა: „გაიგონებთ ომებს და ომების ხმებს“. გამოცხადების წიგნში იოანე წარმოადგენს მათ, ვინც ქრისტეს ხმას ისმენს.

მე ვიყავი სულით უფლის დღეს და მომესმა ჩემს უკან ძლიერი ხმა, ვითარცა საყვირისა. გამოცხადება 1:10.

„ხმა“, რომელიც მან მოისმინა, იყო „როგორც საყვირი“, ხოლო საყვირი ომის სიმბოლოა, და მან ხმა თავის უკან მოისმინა. შემდეგ იგი შებრუნდა, რათა ენახა ხმა.

და მივბრუნდი, რათა მეხილა ხმა, რომელიც მელაპარაკებოდა. და როცა მივბრუნდი, ვიხილე შვიდი ოქროს სასანთლე; და შვიდი სასანთლის შუაში — ერთი, მსგავსი კაცის მისა, შემოსილი სამოსლით, რომელიც ფეხებამდე სწვდებოდა, და მკერდის ირგვლივ ოქროს სარტყლით შემორტყმული. მისი თავი და მისი თმები იყო თეთრი, როგორც მატყლი, თოვლივით თეთრი; და მისი თვალები — როგორც ცეცხლის ალი; და მისი ფეხები — როგორც ბრძმედში გავარვარებული წმინდა სპილენძი; და მისი ხმა — როგორც მრავალ წყალთა ხმა. და მას თავის მარჯვენა ხელში ეჭირა შვიდი ვარსკვლავი; და მისი პირიდან გამოდიოდა ბასრი, ორლესული მახვილი; და მისი სახე იყო, როგორც მზე, როცა თავისი ძალით ანათებს. და როცა ვიხილე იგი, მის ფერხთით დავეცი, როგორც მკვდარი. და მან დამადო თავისი მარჯვენა ხელი და მითხრა: ნუ გეშინია; მე ვარ პირველი და უკანასკნელი. გამოცხადება 1:12–17.

ქრისტეს ხილვა, რომელიც იოანემ იხილა, როდესაც შებრუნდა, რათა ეხილა ხმა, იყო იგივე ხილვა, რომელიც დანიელმა იხილა მეათე თავში, იგივე ხილვა, რომელიც ესაიამ იხილა მეექვსე თავში, და იგივე ხილვა, რომელიც პავლემ იხილა, როდესაც მან შვიდი ქუხილის ისტორია იხილა.

„სიმდაბლე განუყოფელია გულის სიწმინდისაგან. რაც უფრო უახლოვდება სული ღმერთს, მით უფრო სრულად მდაბლდება და მორჩილდება იგი. როდესაც იოხანა ქარიშხლიდან უფლის ხმა მოისმინა, მან შეჰღაღადა: ‘მეზიზღება ჩემი თავი და ვინანიებ მტვერსა და ნაცარში.’ სწორედ მაშინ, როცა ესაიამ იხილა უფლის დიდება და მოისმინა ქერუბიმთა ღაღადი: ‘წმიდა, წმიდა, წმიდაა უფალი ცაბაოთი,’ მან შეჰყვირა: ‘ვაი მე, რადგან დაღუპული ვარ!’ დანიელი, როცა წმიდა მაცნეს ეწვია, ამბობს: ‘ჩემი მშვენიერება ჩემში ხრწნილებად გადაიქცა.’ პავლე, მას შემდეგ, რაც ატაცებულ იქნა მესამე ცაში და მოისმინა ისეთი სიტყვები, რომელთა თქმაც ადამიანს არ ძალუძს, საკუთარ თავზე ასე ამბობდა: ‘უმცირესი ვარ ყოველთა წმიდათაგან უმცირესზე.’ იოანე, ის საყვარელი მოწაფე, რომელიც იესოს მკერდს ეყრდნობოდა და მის დიდებას ჰკვრეტდა, ანგელოზთა წინაშე დაემხო, როგორც მკვდარი. რაც უფრო ახლოდან და განუწყვეტლივ ვკვრეტო ჩვენს მხსნელს, მით უფრო ნაკლებს დავინახავთ ჩვენს თავში იმას, რაც მოწონებას იმსახურებს.“ Signs of the Times, April 7, 1887.

როცა გაბრიელმა დანიელს ხილვა განუმარტა, მან გადმოსცა მეთერთმეტე თავის წინასწარმეტყველური მოვლენები. ეს მოვლენები ომების აღწერაა, და იმ ომების გამოსახვაში მიზეზობრივი, მდებდრობითი „mareh“, „marah“-ად გამოხატული, გახდა იმის მიზეზი, რომ დანიელი ქრისტეს ხატად გარდაიქმნა. როდესაც ქრისტე ამბობს, რომ გაიგონებთ ომებისა და ომების ხმების შესახებ, იგი მიუთითებს იმ ომებზე, რომლებიც დანიელის მეთერთმეტე თავშია წარმოდგენილი. იგი კიდევ უფრო ნათლად მიუთითებს, რომ იმ ხილვის სანახავად, რომელიც მაყურებელს მის ხატად ცვლის, თქვენ უნდა შემობრუნდეთ, რადგან ხმა თქვენს უკანაა. დანიელის მეთერთმეტე თავში წარმოდგენილი ომები იმ ომების აღწერებია, რომლებიც წარსულ ისტორიაში მოხდა. წარსულში მომხდარი იმ ომების შესახებ მოსმენით ადამიანი იძენს მოძღვრებას იმ ისტორიის შესახებ, რომელიც ახლა ვითარდება, მაგრამ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ

მას აქვს თვალები სანახავად და ყურები სასმენად.

როდესაც ეზეკიელმა დაწერა, რომ დადგებოდა დრო, როდესაც ხილვა მეტად აღარ გახანგრძლივდებოდა, ეს დაკავშირებული იყო ეზეკიელის ხილვასთან ზეციური საწმიდრის შესახებ, სადაც, სხვა საკითხებთან ერთად, ეზეკიელმა იხილა „ბორბლები ბორბლებში“, რასაც და უაიტი განსაზღვრავს, როგორც ადამიანურ მოვლენათა რთულ ურთიერთქმედებას.

„ქებარის მდინარის ნაპირებთან ეზეკიელმა იხილა ჩრდილოეთიდან მომავალივით მორევი ქარი, „დიდი ღრუბელი და თავის თავში მბრუნავი ცეცხლი, და მის ირგვლივ ნათება იყო, და მისი შუაგულიდან — თითქოს ქარვის ფერი“. მრავალი ბორბალი, რომლებიც ერთიმეორეს კვეთდნენ, მოძრაობდნენ ოთხი ცოცხალი არსების მიერ. ყოველივე ამის ზემოთ „იყო მსგავსება ტახტისა, როგორც სახე საფირონის ქვისა; და ტახტის მსგავსების ზემოთ იყო მსგავსება, როგორც სახე კაცისა მასზე ზემოთ“. „და ჩანდა ქერუბიმებში კაცის ხელის ფორმა მათი ფრთების ქვეშ.“ ეზეკიელი 1:4, 26; 10:8. ბორბლები თავიანთი წყობით იმდენად რთულნი იყვნენ, რომ ერთი შეხედვით არეულად ჩანდა; მაგრამ ისინი სრულ ჰარმონიაში მოძრაობდნენ. ზეციური არსებები, ქერუბიმთა ფრთების ქვეშ მყოფი ხელით შეწევნილნი და წარმართულნი, ამ ბორბლებს ამოძრავებდნენ; მათ ზემოთ კი, საფირონის ტახტზე, იყო მარადიული; ხოლო ტახტის ირგვლივ — ცისარტყელა, ღვთიური წყალობის ნიშანი.“

როგორც ბორბლისებრი სირთულეები იყვნენ ქერუბიმთა ფრთების ქვეშ მყოფი ხელის ხელმძღვანელობის ქვეშ, ისე ადამიანურ მოვლენათა რთული მსვლელობაც ღვთიური კონტროლის ქვეშ არის. ხალხთა შუღლისა და მღელვარების შუაგულში, ის, ვინც ქერუბიმებზე ზის, კვლავაც წარმართავს დედამიწის საქმეთა მსვლელობას.

იმ ხალხთა ისტორია, რომელთაც ერთმანეთის მიყოლებით ეკავათ მათთვის განკუთვნილი დრო და ადგილი და შეუგნებლად მოწმობდნენ იმ ჭეშმარიტებაზე, რომლის მნიშვნელობაც თავად არ უწყობდნენ, ჩვენ მოგვმართავს. ყოველი ერისთვის და ყოველი დღევანდელი ადამიანისათვის ღმერთს თავისი დიდი გეგმის ფარგლებში ადგილი აქვს მინიჭებული. დღეს ადამიანები და ერები იზომებიან იმ კაცუნით, რომელიც უპყრია ხელში მას, ვინც არ ცდება. ყველა საკუთარი არჩევანით წყვეტს თავის ხვედრს, და ღმერთი ყოველივეს განაგებს თავისი განზრახვების აღსასრულებლად.

„ისტორია, რომელიც დიდმა მე ვარ-მ თავის სიტყვაში აღნიშნა, წინასწარმეტყველურ ჯაჭვში რგოლს რგოლთან აერთებს წარსულის მარადისობიდან მომავლის მარადისობამდე, გვამცნობს, სად ვიმყოფებით დღეს საუკუნეთა მსვლელობაში და რა შეიძლება მოველოდეთ მომავალ ჟამში. ყოველივე, რაც წინასწარმეტყველებამ აღსასრულებლად მოასწავა დღევანდელ დრომდე, ისტორიის ფურცლებზეა აღბეჭდილი, და შეგვიძლია დარწმუნებულნი ვიყოთ, რომ ყველაფერი, რაც ჯერ კიდევ მოსახდენია, თავის რიგზე აღსრულდება.“

„ყოველი მიწიერი სამფლობელოს საბოლოო დამხობა ნათლად არის წინასწარმეტყველებული ჭეშმარიტების სიტყვაში. წინასწარმეტყველებაში,

რომელიც წარმოთქმულ იქნა მაშინ, როცა ღვთისგან განაჩენი გამოცხადდა ისრაელის უკანასკნელ მეფეზე, მოცემულია ეს უწყება.“ განათლება, 178, 179.

ერთმანეთთან ჩახლართული ბორბლები, რომლებიც ერთი შეხედვით თითქოს უწესრიგობას ავლენენ, სინამდვილეში კაცობრიული მოვლენების რთული მოქმედებაა, როგორც ეს ერების ბრძოლასა და შფოთშია წარმოდგენილი. ისტორია, რომელიც ქრისტემ თავის სიტყვაში გამოკვეთა, გვეუბნება, სად ვდგავართ, და ამითვე ცხადყოფს ყოველგვარი მიწიერი სამფლობელოს საბოლოო დამხობას. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამი არის ის ადგილი, სადაც ყოველი ხილვის შედეგი სრულდება, და ამ ისტორიის ფარგლებში ბორბლები წარმოადგენს ომებსა და ომების ამბებს, რომლებიც ქრისტემ „მწუხარების დასაწყისად“ განსაზღვრა. მწუხარების დასაწყისი 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო, რადგან სწორედ მაშინ დაიწყო ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამი, და დამბეჭდავი ანგელოზი თავის ნიშანს ადებს მათ, ვინც ოხრავს და ღადადებს იმ სისამაგლეების გამო, რომლებიც ეკლესიისა და ქვეყნის წიაღში აღესრულება.

ქვეყანაზე მიმდინარე ომები მწუხარებას წარმოშობს მათთვის, ვინც ხედავს და ისმენს, რას წარმოადგენს ეს ომები. დაბეჭდვის ისტორია ასახავს ყველა მიწიერი სამეფოს საბოლოო დამხობას, და ამ სამეფოთა დამხობის კვალი წარსულის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში უკვე არის გამოკვეთილი. როდესაც ესაიამ, მეექვსე თავში, იხილა იგივე ხილვა, რაც იოანემ, დანიელმა, ეზეკიელმა, იოზმა და პავლემ, მან ნებაყოფლობით იკისრა იმ დროისათვის ამ უწყების წარდგენა, მაგრამ იკითხა: როდემდე უნდა წარედგინა ეს უწყება?

და კვლავ მოვისმინე უფლის ხმა, რომელიც ამბობდა: ვის მივავლინო, და ვინ წავა ჩვენთვის? მაშინ მე ვთქვი: აჰა, მე ვარ; მე მიმავლინე. და მან თქვა: წადი და უთხარი ამ ხალხს: სმენით ისმინეთ, მაგრამ ნუ გაიგებთ; ხილვით იხილეთ, მაგრამ ნუ შეიცნობთ. გაასუქე გული ამ ხალხისა, დაუმძიმე მათ ყურები და აუხილე თვალები; რათა არ იხილონ თავიანთი თვალებით, არ ისმინონ თავიანთი ყურებით, არ გაიგონ თავიანთი გულით, არ მოიქცნენ და არ განიკურნონ. მაშინ მე ვთქვი: უფალო, როდემდე? და მან მიპასუხა: ვიდრე ქალაქები გაუდაბურდება და აღარავინ იქნება მცხოვრები, სახლები დარჩება ადამიანთა გარეშე, და ქვეყანა სრულიად გაუკაცრიერდება; ვიდრე უფალი შორს გადაასახლებს ადამიანებს და დიდი მიტოვება იქნება ქვეყნის შუაგულში. ესაია 6:8-12.

ესაიასთვის გაცემული პასუხი ის იყო, რომ მას უნდა ეუწყებინა ეს ცნობა, ვიდრე „ქვეყანა სრულიად არ გაუდაბურდება“. ბეჭდის დადების ცნობა გადმოიცემა ომის ჟამს, და ეს ომი კონკრეტულად იდენტიფიცირებულია როგორც იმ „მარაკ“ ხილვის განმარტება, რომელიც ყველა წინასწარმეტყველმა იხილა. გარეგანი ცნობა განკუთვნილია შინაგანი გამოცდილების წარმოსაქმნელად, მაგრამ მხოლოდ მათთვის, ვინც „მოისმენს“.

ნაცისტების პაპისეული მარიონეტული არმიის კავშირი მეორე მსოფლიო ომში, ხაზზე ხაზი, შეესაბამება მეორე მარიონეტულ არმიას მეორე მარიონეტულ ომში, ხოლო თვით მეორე მსოფლიო ომი შეესაბამება მეორე მარიონეტულ ომს. მეორე მარიონეტული ომის

კავშირი რაფიის სასაზღვრო ომთან, რომელიც ახლა უკრაინაში მეორდება, გეოგრაფიულად დაკავშირებულია მესამე ვაიების ისლამის მეორე დარტყმასთან, რომელიც 2023 წლის 7 ოქტომბერს დაიწყო, და წარმოადგენს წინასწარმეტყველურ ბორბლებს ბორბლებში.

1999 წელს გამოიცა წიგნი, რომელიც ჯონ კორნუელს ჰქონდა დაწერილი. იმ დროს ჯონ კორნუელი ინგლისის კემბრიჯში, Jesus College-ში, უფროსი კვლევითი თანამშრომელი იყო და ჯილდოებით აღიარებული ჟურნალისტი და ავტორი გახლდათ. წიგნი ეხებოდა რომის იმ პაპის როლს, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის დროს მეფობდა. წიგნი იწყება მომავალი პაპის პაპით, რომელიც პაპ პიუს IX-ის, პიო ნონოდ ცნობილის, მარჯვენა ხელი იყო. 1849 წელს რესპუბლიკურმა ბრბომ ვატიკანის კომპლექსებს შეუტია და პაპი პიუს IX ქალაქ რომიდან გაიქცა. ადამიანი, რომელიც მან გადასახლებაში თან წაიყვანა, ეუჯენიო პაჩელის პაპა იყო. ეუჯენიო პაჩელი პაპ პიუს IX-ის მარჯვენა ხელის შვილიშვილი იყო, და მოგვიანებით იგი პიუს XII გახდა, ხოლო ეუჯენიო პაჩელის შესახებ დაწერილ წიგნს ერქვა Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

წიგნში კორნუელი იკვლევს, თუ რამდენად იყო პაპი პიუს XII, ყოფილი კარდინალი ეუჯენიო პაჩელი, ინფორმირებული მეორე მსოფლიო ომის დროს ნაცისტური რეჟიმის მიერ ებრაელთა დევნის შესახებ და როგორ გამოეხმაურა ამას. იგი აჩვენებს, რომ პიუს XII-ის საჯარო დუმილი და ჰოლოკოსტის დაგეგმვაში ქმედების არქონა ასახავდა მის ამორალურ ხელმძღვანელობას ომის განმავლობაში.

კორნუელი წარმოგვიდგენს პიუს XII-ის პაპობის ისტორიულ კონტექსტს, მათ შორის მის დიპლომატიურ წარსულსა და იმ დროის რთულ პოლიტიკურ დინამიკას. იგი განიხილავს ვატიკანის მიდგომას ნაცისტურ გერმანიასთან ურთიერთობის საკითხში. კორნუელი მიუთითებს, რომ პიუს XII-მ ვერ აღიმალა ხმა ჰოლოკოსტის წინააღმდეგ და ვერ ჩაერია დევნილი ებრაელების დასაცავად, ვინაიდან მან, როგორც კარდინალმა 1933 წელს, ჰიტლერთან მიაღწია კონკორდატს, რომელიც კათოლიკურ დამორჩილებას ჰიტლერის საქმისადმი აღუთქვამდა.

ჩვენ ამ შესწავლას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ ზოგიერთმა ნაცისტმა სამხედრო დამნაშავემ შეძლო მართლმსაჯულებისთვის თავის არიდება სხვადასხვა ქვეყანაში, მათ შორის სამხრეთ ამერიკის რამდენიმე ქვეყანაში, გაქცევით. სამხრეთ ამერიკაში თავის დასაღწევად და ჩასაღწევად მათ მიერ გამოყენებული ძირითადი მეთოდები მოიცავდა:

რატლაინები: რატლაინები იყო სხვადასხვა ორგანიზაციის, მათ შორის კათოლიკური ეკლესიისა და თანამგრძნობი სადაზვერვო სამსახურების მიერ შექმნილი ფარული გაქცევის მარშრუტები, რათა დახმარებოდნენ ნაცისტებსა და სხვა დევნილებს ევროპიდან გაქცევაში. ეს მარშრუტები ხშირად მოიცავდა ყალბი ვინაობების გამოყენებას, გაყალბებულ დოკუმენტებსა და კონტრაბანდულ ქსელებს, რათა ხელი შეეწყობა მათი გადაყვანისთვის უსაფრთხო თავშესაფრებში,

მათ შორის სამხრეთ ამერიკაში.

გაყალბებული დოკუმენტები: მრავალმა ნაცისტმა გაქცეულმა მოიპოვა გაყალბებული პასპორტები, ვიზები და სხვა სამგზავრო დოკუმენტები, რათა დაემაღლათ თავიანთი ნამდვილი ვინაობა და აერიდებინათ შეპყრობა. ისინი ამ დოკუმენტებს იყენებდნენ ნეიტრალური ან თანამგრძნობი ქვეყნების გავლით სამგზავროდ, ვიდრე სამხრეთ ამერიკას მიაღწევდნენ.

ხელისუფალთა თანამონაწილეობა: ზოგ შემთხვევაში, სამხრეთ ამერიკის ქვეყნების თანამგრძნობით განწყობილმა მოხელეებმა თვალი დახუჭეს ნაცისტი გაქცეულების ყოფნაზე ან აქტიურად დაეხმარნენ მათ დატყვევების თავიდან აცილებაში. ზოგმა მთავრობამ, განსაკუთრებით იმათმა, რომელთაც ჰქონდათ ავტორიტარული რეჟიმები, ნაცისტური იდეოლოგიისადმი სიმპათიით განწყობილნი, თავშესაფარი მისცეს ამ პირებს.

იურიდიული ხვრელები: ზოგიერთი ნაცისტი სამხედრო დამნაშავე სამხრეთ ამერიკის ქვეყნებში არსებულ იურიდიულ ხვრელებს ან ექსტრადიციის კანონების სიმკაცრის ნაკლებობას იყენებდა, რათა თავიდან აერიდებინა ევროპაში ექსტრადირება, სადაც მათ თავიანთი დანაშაულებისთვის სამართლებრივი დევნა ელოდათ.

საერთო ჯამში, „რატლანების“, ყალბი დოკუმენტების, ხელისუფლების ორგანოთა თანამონაწილეობისა და სამართლებრივი ხარვეზების ერთობლიობამ ნაცისტ სამხედრო დამნაშავეებს საშუალება მისცა, სამხრეთ ამერიკაში გაქცეულიყვნენ და მეორე მსოფლიო ომის დასრულების შემდეგ მრავალი წლის განმავლობაში მართლმსაჯულებისთვის აერიდებინათ თავი. ChatGPT, მარტი, 2024.